

חג השבועה

קבלת התורה

לפני שהקדוש ברוך הוא נתן את התורה הקדושה לעם ישראל הוא שאל את כל אמות העולם האם ברצונם לקבל את התורה? בראשונה בא לבני עשו ושאלם: "האם ברצונכם לקבל את התורה?" שאלו בני עשו: "מה כתוב בה?" ענה להם הקב"ה: "לא תרצח". ענו לו בני עשו: "אם כן, אין אנו יכולים לקבל את התורה, מפני שעל התרוב אנו חיים."

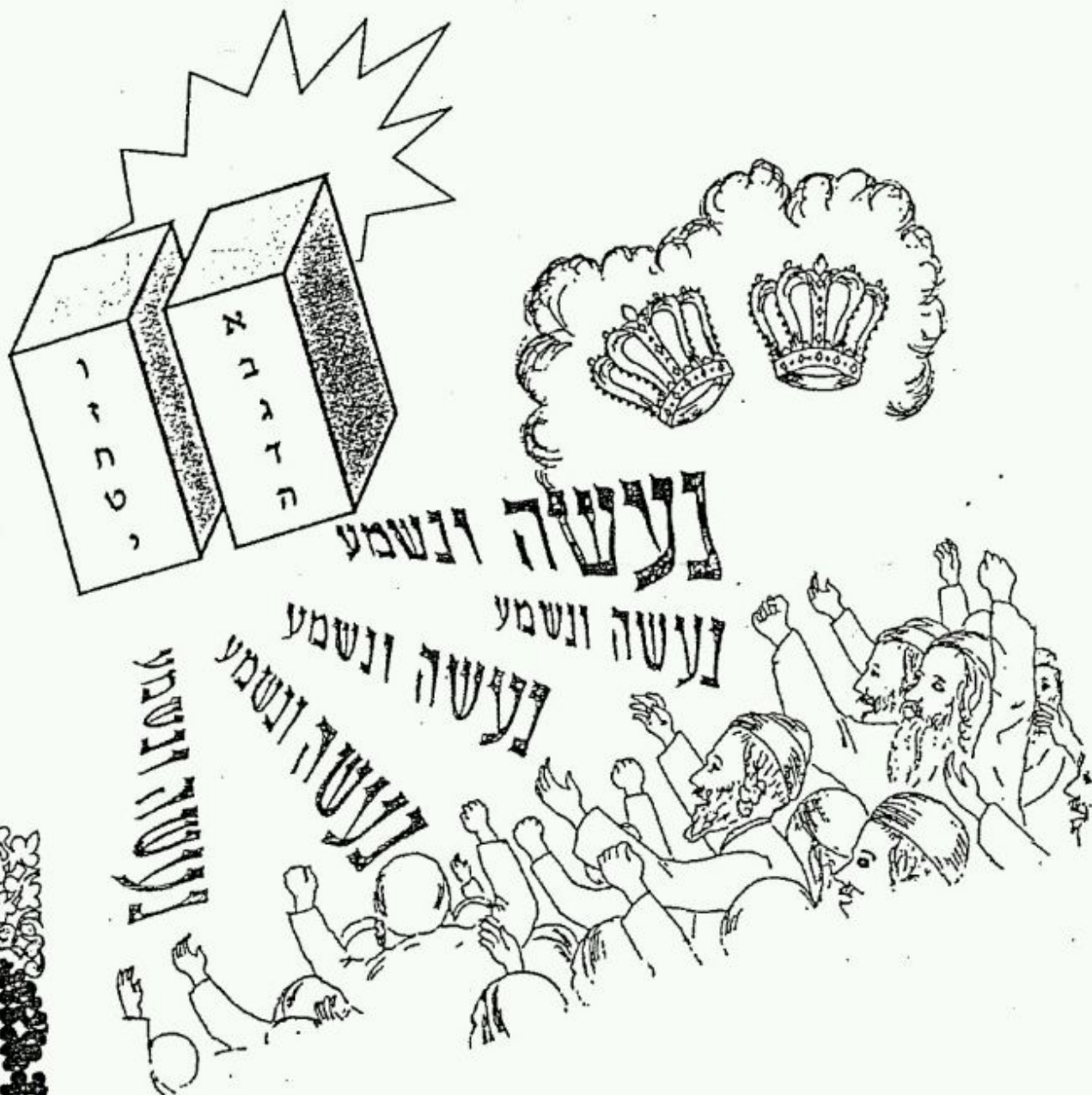

הַלֵּךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָנֵי יִשְׁמָעֵאל הָעַרְבִים וּשְׂאֵלָם:
 "רוֹצִים אַתֶּם לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה?" שְׂאֵלוֹהוּ בָנֵי יִשְׁמָעֵאל:
 "וּמָה כָּתוּב בָּהּ? עָנָה לָהֶם ה': "לֹא תִגְנֹב". אָמְרוּ בָנֵי
 יִשְׁמָעֵאל "אִם כֵּן, אֵינָנו יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה. שְׁהִירִי אֲנוּ
 חַיִּים עַל גִּנְבוֹת"

כִּי חֹזֵר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל אֲמוֹת הָעוֹלָם וּשְׂאֵלָם הֵאָם
 בִּרְצוֹנָם לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, וְכֵלָם עָנּוּ "לֹא".

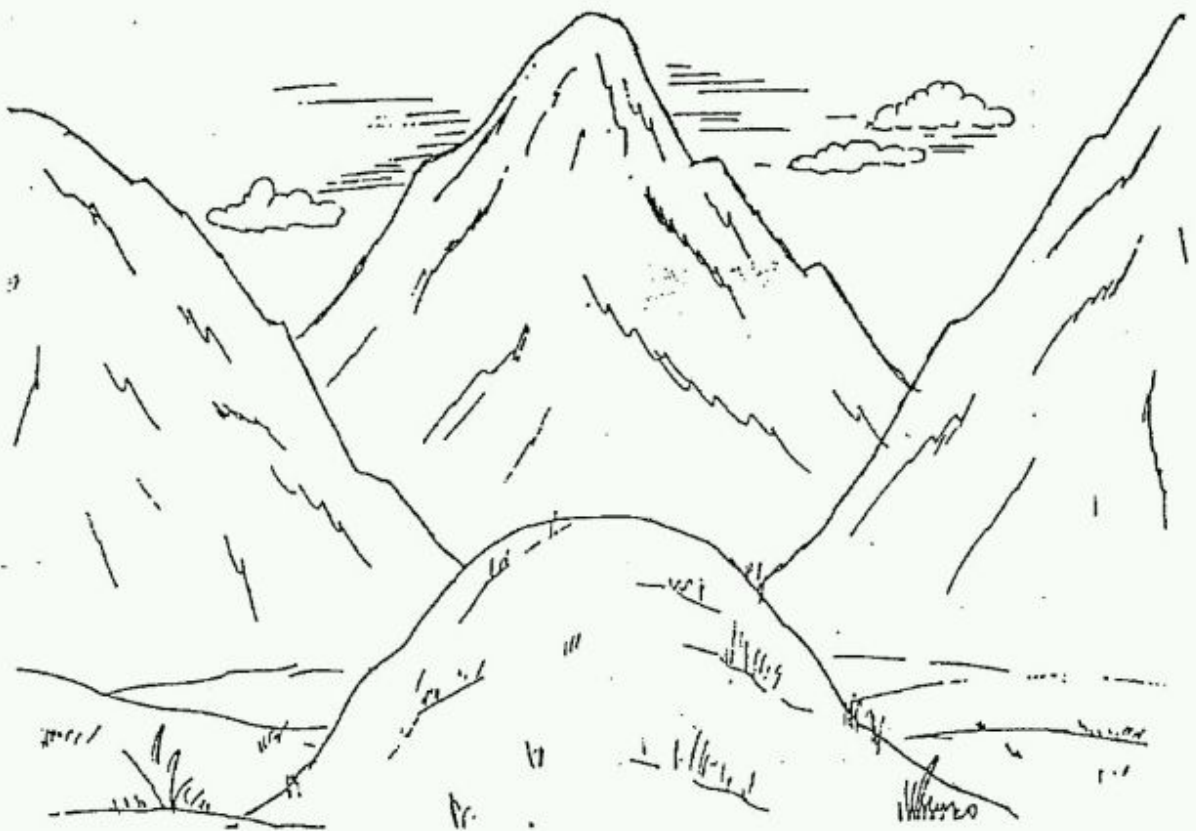

עד שבא הקדוש ברוך הוא לעם ישראל ושאלם: "רצונכם לקבל את התורה?" ענו כלם פה אחד: "נעשה ונשמע".
מיד באו מלאכי השרת ושמו על כל אחד ואחד מישראל שני כתרים, אחד בנגד נעשה ואחד בנגד נשמע.

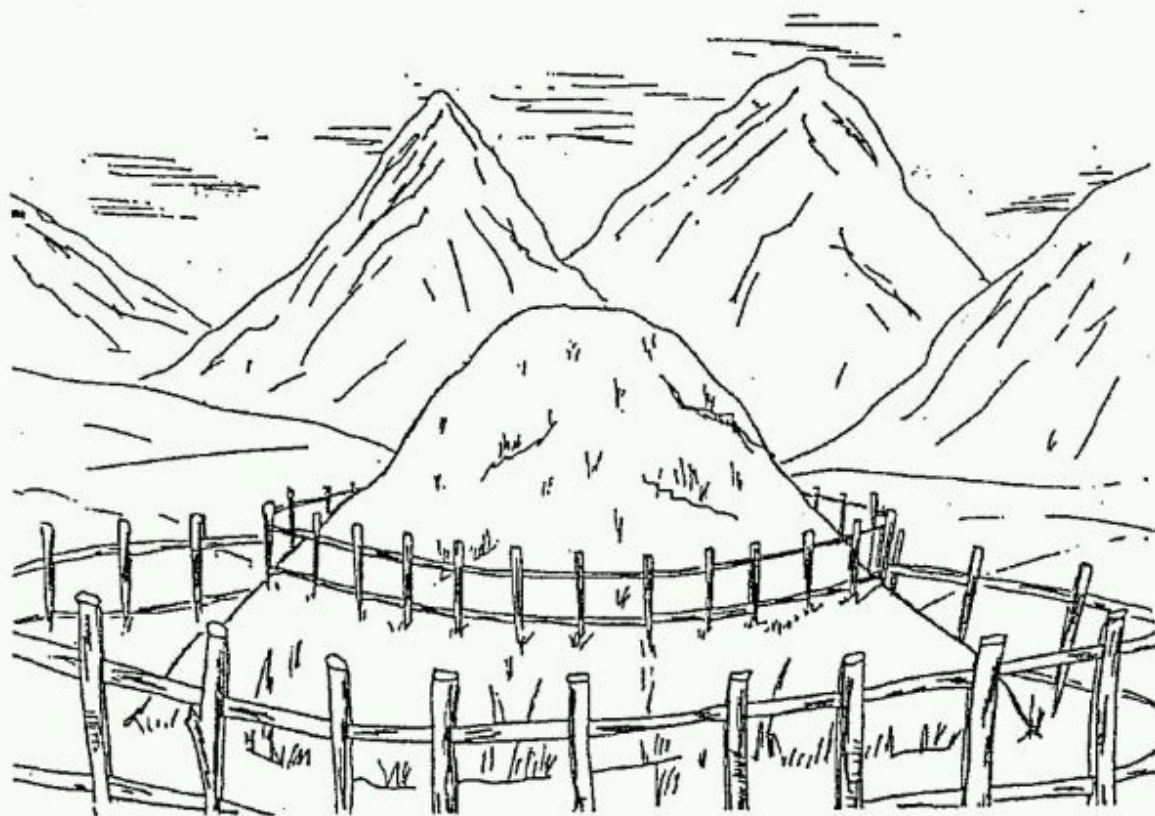

רִיב הַהָרִים

שָׁמְעוּ הַהָרִים שֶׁהַתּוֹרָה תִּנָּתֵן עַל אֶחָד מֵהֶם, וְהִתְחִילוּ לָרִיב
בֵּינֵיהֶם. בָּאוּ הַהָרִים מִכָּל הָעוֹלָם וְהִתְפָּאְרוּ בְּגִבְהָם וּבִיָּפִיָּם,
בְּרִי לְהוֹכִיחַ שְׂרָאוּיִים הֵם שֶׁתִּנָּתֵן הַתּוֹרָה עֲלֵיהֶם.

רק הר קטן אחד עמד בצד ולא השתתף בריב. הִיָּה זֶה "הר
 סיני", שֶׁחָשַׁב לְעַצְמוֹ: "עָלִי בְטַח לֹא יִתְּנוּ אֶת־הַתּוֹרָה, מִכִּיּוֹן
 שֶׁאֲנִי קָטָן וּפָשׁוּט". אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהָרִים הַגְּבוּהִים
 וְהַיְפִים: "אֶת הַתּוֹרָה לֹא אֶתֵּן עַל אֶף אֶחָד מֵכֶם! בְּגִלְל
 גְּאוּתְכֶם וּמְרִיבוּתֵיכֶם. אֶתֵּן אֶת הַתּוֹרָה עַל הַר סִינִי הַשָּׁפֵל
 וְהַעֲנֹו!" וְאִזּוּ קִשַּׁט הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַר סִינִי בַּפָּרָחִים
 יָפִים.

קַבֵּל תְּתוֹרָה

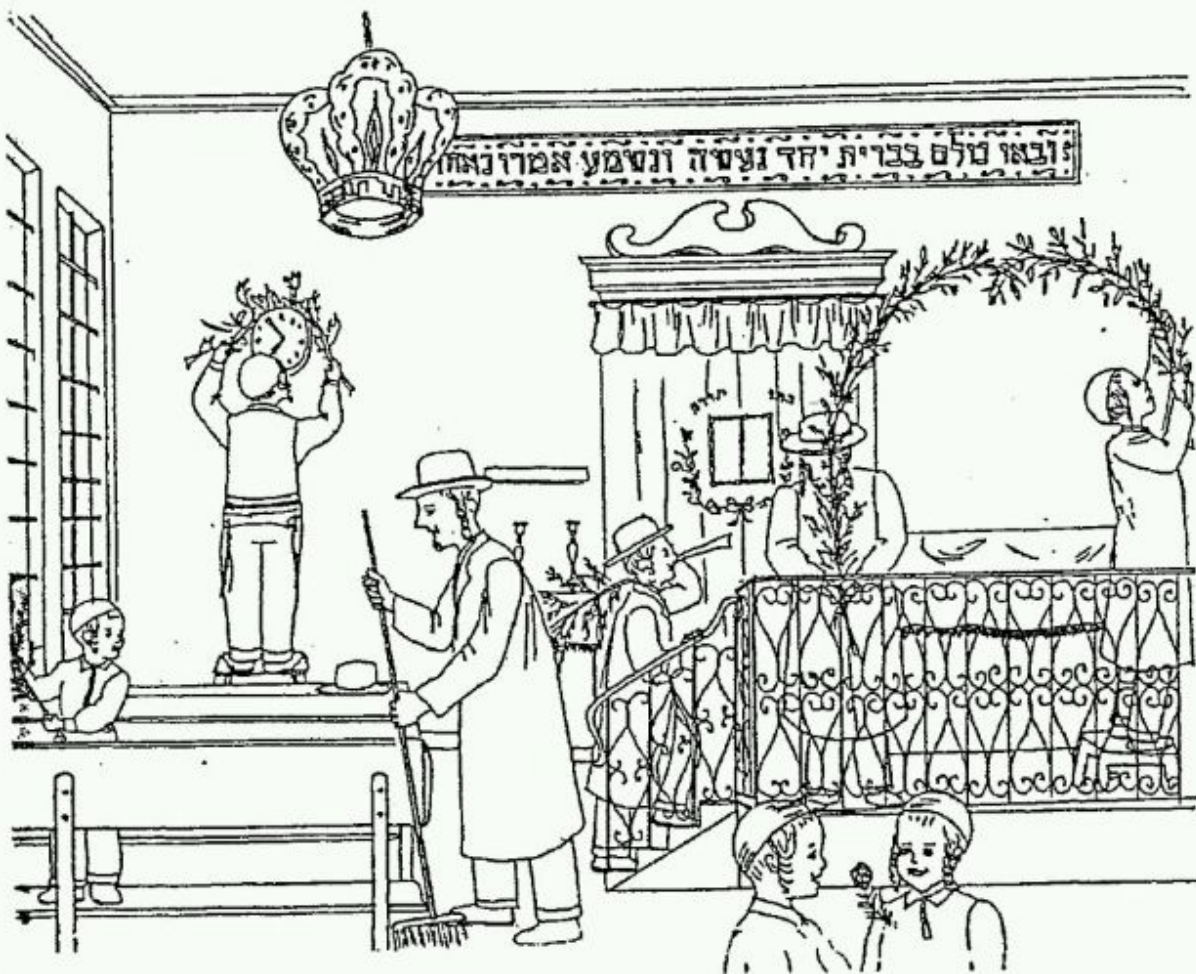
בְּיוֹם מִתֵּן תּוֹרָה בַּבֶּקֶר הַשֶּׁשִּׁם, נִשְׁמְעוּ עַל הַר סִינַי קוֹלוֹת
וּבָרָקִים וְקוֹל שׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק. הִתְהַר כְּלוֹ נִתְמַלֵּא עֵשָׂן. מִהֲרֹו
כָּל הַיְּהוּדִים וּבָאוּ לְהַר סִינַי בְּכִדֵּי לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה. בְּאוֹתָהּ
שָׁעָה שָׁנָתָן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַתּוֹרָה, נִרְפְּאוּ כָּל
הַחוֹלִים הִפְכוּ לְהִיּוֹת בְּרִיאִים וּשְׁלָמִים.

מְנַהֲגֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת

יֵשׁ נוֹהָגִים לְקַשֵּׁט אֶת בֵּית הַכְּנֶסֶת וְאֶת הַבַּיִת בַּפְּרָחִים, וְכֹר
לַפְּרָחִים שְׁשָׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הָרָר סִינִי לְכַבוֹד מַתָּן

תּוֹרָה.

בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת נוֹהֲגִים לֶאֱכֹל מֵאֲכָלֵי חֶלֶב. כִּי בְזֶמֶן מִתֵּן
 תּוֹרָה לֹא הָיוּ לָעָם יִשְׂרָאֵל בָּלִים כְּשֵׁרִים שִׁיבְלוּ לֵב שֶׁל בָּהֶם
 מֵאֲכָלֵי בָשָׂר, וּלְכֹן אָכְלוּ רַק מֵאֲכָלֵי חֶלֶב. לְזִכֵּר זֶה, גַּם אֲנוּ
 אוֹכְלִים מֵאֲכָלֵי חֶלֶב בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת.

